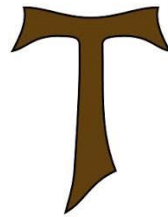

BUTLLETÍ DE L'ORDE FRANCISCÀ SECULAR DE CATALUNYA

Any 29   Març de 2024   núm. 274

Web: ofscat.jimdofree.com
e-mail: ofscatalunya@outlook.es

Web: Orden Franciscana Secular de España

Anant avançant cap a la Pasqua

ZONA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT OFS

Consejo de Zona

Barcelona, 24 de febrer de 2024.

Carta de comiat del ministre de zona sortint.

Estimats/ades germans/anes,

El dia disset de febrer es va celebrar el Capítol Electiu de la Zona Mare de Déu de Montserrat per tal d'elegir un nou Consell.

Després d'un munt d'anys d'estar vinculat amb algun càrrec dintre del Consell, els darrers sis com a ministre, ara toca fer un pas al costat.

Uns nous germans i germanes portaran els diversos serveis del Consell, no diré que siguin saba nova per què ja tenen un bon currículum a l'esquena, però si amb un criteri més exigent, més adequat a la nova manera de fer i més preparat per els reptes que van sorgint en el temps.

El meu caràcter potser una mica massa tou, o bastant, no ajuda en segons quines situacions. És el meu caràcter, però aquesta actitud té un preu quan apareixen personalismes i busca raons. Així i tot reconec algun cop de geni. De fet també pot passar el contrari, que el servei a la fraternitat no et faci més adust, menys pacient.

Perdoneu aquest rotllo.

Ara toca estar disponible, fer coses "sota comanda", prou sabeu la feina enrederida que hi ha per fer a la Seu, també compartir experiències o opinió quan calgui ni que sigui per "antiguitat a la casa".

Com a bon germà que procuro ser i sent assidu a la majories de trobades que organitza l'Orde Franciscà Secular, ens podrem retrobar sovint i compartir vida i fraternitat. Això es una indirecta ben directa eh!

Una abraçada a tots els germans i germanes que m'heu encoratjat i animat en el fer, també a aquells que m'heu aguantat, especialment aquests darrers sis anys.

Moltes gràcies,

Carles Llompart
Ministre sortint

ZONA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT OFS

Consejo de Zona

Lleida, 24 de febrer de 2024

Estimats/ades germans/anes,

Pau i Bé!

Ens dirigim a vosaltres per primera vegada un cop elegits com a membres del nou Junta de la Zona Mare de Déu de Montserrat (Catalunya). Els germans i germanes ens vàreu donar l'enorme responsabilitat i l'honor (del tot immerescut) de dirigir la nostra zona de l'OFS durant els propers tres anys.

Us volem donar les gràcies i esperem estar a l'alçada de les vostres expectatives. Som conscients, però, de les nostres limitacions i estem convençuts que no sempre estarem encertats i que les nostres decisions no sempre coincidiran amb els vostres desitjos o els vostres discerniments. Us demanem comprensió, però també ajuda i col·laboració. Envieu-nos les vostres opinions, les vostres queixes, les vostres discrepàncies i els vostres suggeriments així com també informació sobre els actes que organitzi la vostra fraternitat. Us animem a participar en els actes de la resta de fraternitats de la zona com també esperem la vostra participació en les activitats que s'organitzin des de la Junta. Quan anem a una som més forts i millors. No us demanem que hagueu d'estar d'acord amb nosaltres, sinó que els desitjos de pau, bé, perdó, humilitat i fraternitat siguin els eixos de la nostra relació, així com els de la relació entre tots els germans.

Un frare molt estimat ens va dir una vegada que la paraula ministre té com a significat originari "el que és menys", "el servidor de tothom". Ens agafem aquestes paraules al peu de la lletra i ens declarem des

d'aquest moment al vostre servei restant disposats a ajudar-vos en la mesura de les nostres possibilitats. Us podeu dirigir a nosaltres mitjançant els correus electrònics indicats a sota i no dubteu que ens posarem en contacte amb vosaltres.

ofscatalunya@outlook.es

Finalment, sols ens queda demanar-vos que ens tingueu presents en les vostres oracions de la mateixa manera que tots vosaltres estareu en les nostres.

Rebeu un cop més els nostres sincers i fraternals desitjos de Pau i Bé.
Junta de la Zona Mare de Déu de Montserrat (Catalunya) de l'OFS.

Josep Serra
Germà Ministre

ZONA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT OFS

Queridos hermanos Paz y Bien

El pasado sábado 17 de febrero de 2024 terminé mi servicio como responsable de formación de la zona Mare de Déu de Montserrat de Cataluña con el capítulo electivo del que salió una nueva Junta con nuevos hermanos para los distintos servicios.

En el trienio que termina, con la ayuda de la Junta saliente y del Consejo de Zona se ha intentado colaborar con los responsables de formación de las distintas fraternidades locales y con sus asistentes, con los que tuvimos un encuentro el 13 de noviembre de 2021 en Granollers, al comienzo del trienio, con el fin de compartir los posibles problemas, ver los materiales que se estaban utilizando.

De allí salió el compromiso de sacar un itinerario formativo propio de la zona de Cataluña y del que se aprovechó material muy válido para trabajar la Regla. Material elaborado en 1992 por Antoni Casanova Ministro de zona de Cataluña en aquel momento, y Fray Miquel Colom OFM Capuchino, asistente provincial.

Afortunadamente se elaboró y se mandó a todas las fraternidades locales (si alguna no lo ha recibido, por favor pedirlo).

También siguiendo criterios de la Comisión de Formación nacional y de nuestra Regla y Constituciones se han intentado crear espacios para la formación permanente e intercambios de experiencias. Hay que ser realistas y reconocer que en algunos de estos encuentros ha habido una baja participación por parte de las fraternidades. Algunas formaciones, por su interés se hicieron en abierto para las distintas fraternidades de España, como las dos charlas sobre la Eutanasia por Margarita Bofarull y “El Secret d’una trobada i d’una conspiració” por Josep Mª Esquirol, filósofo.

Sólo me queda dar las gracias a la Junta de Zona saliente, al Consejo de Zona y a todos los hermanos de la Zona de Cataluña por su colaboración y pedir perdón si en alguna ocasión no he sabido o podido estar a la altura.

A la nueva Junta, pido al Espíritu Santo que les ilumine y les de fuerza para animar y motivar a la Zona de Cataluña, a sus fraternidades locales. Y en lo que pueda colaborar con ellos, me tienen a su disposición.

Un abrazo fraterno.

Francisco Javier Conejo, ofs

EL CAMÍ DE LA QUARESMA

Durant la Quaresma, obrar és també parar. És a dir, d'alguna manera, deixar de banda "la rutina interior" diària per pregar, per acollir la Paraula de Déu, per meditar-la ...

Hi ha diverses rutes per fer el camí cap a Jerusalem, cap a la Pasqua, camins que ens permetran "aturar-nos" per poder viure a fons aquest temps de conversió.

La Quaresma abarca 40 dies, que son les 40 jornades que Jesús va passar al desert. És un període de temps durant el qual els fidels som convidats a apropar-nos més a Crist, compartint amb Ell la pregària, el dejuni i l'almoïna, l'almoïna vestida de caritat vers els altres, i vers nosaltres mateixos.

Per conèixer millor a Jesús ens cal estar alegres, ens cal gaudir de la veritable alegria. Sant Joan ja ens diu que la nostra tristesa es convertirà en alegria, i aquesta promesa es complirà perfectament per Pasqua, encara que ja des d'ara l'hem d'anar coneuant en els nostres cors tot buscant Jesús en ells.

La veritable alegria no és mai el fruit de l'acumulació de riqueses ni de glòries humanes, sinó que ens ve de Déu.

Serà a través de les meditacions que farem durant aquests dies que descobrirem les múltiples expressions de l'alegria.

Un llibre per llegir i meditar poc a poc durant la Quaresma, que ens anirà molt bé és "La Imitació de Crist". És un llibre de devoció i ascètica catòlic escrit en forma de consells breus, l'objectiu del qual és instruir l'ànima. Fou escrit per Tomàs de Kempis, un Agustí del segle XV. Encara que, en un principi, estava adreçat als frares i monjos, tots en podem treure profit, perquè pot nodrir la nostra vida espiritual conformant-la amb la de Jesucrist. Podem meditar la part que es refereix a la vida del nostre Salvador.

També, podem llegir, mirar d'entendre i meditar els Evangelis, i aprendre a acollir la pau que Déu ens transmet mitjançant la seva Paraula. Si sabem acollir aquesta pau, la sabrem transmetre al nostre voltant: a la família, a la feina, a la societat ... Sent artesans de pau arribarem a saber-nos alliberar de les cadenes que ens fan esclaus en aquesta vida, i reconquerirem la nostra llibertat interior.

Si aprenem a viure en el desert, al costat de Jesús, i anem caminant amb Ell cap a la Jerusalem eterna, arribarem junts fins l'extrem de saber estimar, perquè sabrem morir a nosaltres mateixos per amor a Déu. I tant li fa que en el camí trobem animals i bèsties perilloses que ens entrebanquin, doncs Jesús serà al nostre costat, sempre que no anem "per les nostres" ni ens apartem d'Ell.

Santa Quaresma i molt bona Pasqua a tothom !!!

Balbina Birba, ofs

LA CONVERSIÓ

Conversió simplement vol dir “*girar-se*”. Alguns pensen que la conversió de St. Francesc va ser un esdeveniment ràpid que va canviar la seva vida de cop i volta. No és així. La conversió de sant Francesc va ser un lent desenvolupament que va durar molts anys. Per a ell, era un procés que va durar tota la vida, tal com és per a qualsevol de nosaltres.

Però Francesc veia a l’Evangeli un camí clar de la conversió. Vivint l’Evangeli literalment, va trobar un camí des d’una vida egoista a una vida centrada en Déu, dels plaers del món a l’alegria d’estar a prop de Jesús, i del pecat a la santedat.

El primer pas de la seva conversió va passar quan va ser derrotat en la guerra contra Perugia el 1202. Immediatament després va caure malalt. Primer la derrota i després la malaltia. De vegades, sembla que la mala sort ens persegueixi, i les dificultats ens segueixen una després de l’altra. No ens agrada això. El futur no està ben clar. Tanmateix, aquests moments foscos ens renoven. El fracàs d’assolir un somni ens pot fer sentir sense poder. De fet, quan ens sentim sense poder, podem sentir el poder de Déu.

Per això, els fracassos precedeixen les grans conversions. La conversió de sant Pere va néixer després de negar Jesús tres vegades. La conversió de sant Pau va néixer quan ell era cec. La de sant Ignasi de Loyola va néixer quan estava ferit en la guerra. Fins i tot els doctors de l’Església i reformadors com ara santa Teresa de Jesús i sant Joan de la Creu van experimentar “la noche oscura del alma”. Sant Francesc tampoc no era una excepció.

Les vides de tots aquests sants ens ensenyen a permetre que Déu controli la nostra vida. Al pont d’Apúlia, Sant Francesc va sentir una veu que li va preguntar:

“Francesc, què és millor: servir el servent o el mestre?”

Francesc va contestar:

“El mestre”.

Llavors la veu li va preguntar:

“Doncs, per què serveixes el servent?”

Va ser un missatge ben clar a Francesc que Déu és el mestre de la nostra vida.

De vegades, Déu pot semblar silenciós o invisible o fins i tot sense poder (per això la gent es va burlar de Jesús crucificat). Potser volem un senyal de Déu per saber per què experimentem una malaltia, ens enfrontem a un problema,

patim un fracàs, etc. Tanmateix, hem d'adonar-nos que sota tota aquesta experiència Déu ens està renovant. I ens convida a la conversió. Viatjar amb Déu en moments difícils és la conversió. I estar amb Déu quan tot està desesperat és la santedat.

Sigui el que sigui el nostre patiment, aprenguem de la vida de sant Francesc a confiar en Déu. Ell és l'encarregat i el cap de la nostra vida. Com diu sant Pau,

"En la feblesa humana es manifesta plenament el poder de Déu" (2 Cor 12, 9).

Que Déu renovi les nostres vides i ens ajudi a caminar en la santedat.

Fra Arun Renald Stephen, ofmcap

Formación: Acompañar para vivir **La figura del acompañante espiritual**

Conclusión:

El acompañamiento es el arte de las artes, escuela de libertad para los que con anhelo buscan al Señor y quieren servir a los hombres como merecen ser servidos. San Francisco alcanzó esta certeza: “¿quién soy yo y quién eres tu, Señor”.

San Agustín nos presta sus palabras para explicar finalmente el resultado de un proceso pedagógico de acompañamiento: "Tarde te amé, hermosura tan antigua y tan nueva, tarde te amé. Tú estabas dentro de mí y yo fuera, y así por fuera te buscaba. Deforme como era, me lanzaba sobre las cosas hermosas que tu creaste. Tú estabas conmigo y yo no estaba contigo. Me llamaste y gritaste hasta quebrar mi sordera, brillaste y resplandeciste y curaste mi ceguera, exhalaste tu perfume, lo aspiré y ahora te anhelo, gusté de ti y ahora siento hambre y sed de ti, me tocaste y deseé con ansia la paz que procede de ti."

F.Javier Conejo, ofs

(“Acompañar para vivir” de Fray Buiza)

¿PARA QUÉ ORAR?

En el libro del Génesis trae una escena bellísima. Era al caer de la tarde en el Paraíso cuando Adán y Eva: *“Oyeron luego los pasos de Yahvéh Dios que se paseaba por el jardín a la hora de la brisa”* (Gn 3,8). Es una forma de decir, el autor sagrado, que Dios se quiere comunicar con nosotros, que viene a nosotros, que se hace encontradizo.

“Los pueblos antiguos compartían la idea de que los dioses podían y querían comunicarse con los hombres. Igualmente difundida estaba la idea de que esta comunicación la establecían a través de personas especiales... Surge así la necesidad de un especialista que establezca el puente entre el mundo divino y el humano. En la antropología moderna, esas personas reciben el nombre de mediadores”¹. La función del mediador es hacernos saber qué quiere Dios de nosotros. En el AT surgieron mediadores para encaminar al Pueblo de Dios: el Ángel de Yahvéh, profetas, los jueces y sacerdotes. Al venir Jesús, el Señor, él nos conduce hacia la revelación completa. No sólo nos revela la voluntad del Padre en sus obras y palabras, nos da su aliento, su mismo espíritu, el Espíritu Santo, para poderla cumplir. Para poderla obedecer.

Adán y Eva cada tarde salían al encuentro del Señor cuando oían sus pasos. Pero una tarde desafortunada, cuando oyeron los pasos de Yahvéh que venía a su encuentro... se escondieron. Habían comido el fruto prohibido, habían desobedecido. He aquí la alternativa: obedecer o esconderse. Y si recordamos lo sucedido al sacerdote Zacarías, la alternativa sería: obedecer o quedarse mudo.

Sobrecoge lo sucedido a Zacarías, el padre de Juan Bautista. Un sacerdote de oficio con facultad para ofrecer toda clase de sacrificios en el Templo de Jerusalén, que conoce la Ley, que es respetado por el pueblo, que tiene una esposa, Isabel, sensible al Espíritu, y sabe muy bien que a Dios agrada más la obediencia que el sacrificio. Un día, a la hora de la brisa, el Señor se acerca, le hace una promesa en el lugar sagrado..., y Zacarías no sabe distinguir los pasos del Señor. No cree la promesa del hijo, sencillamente porque cree tener razones para no creer. Y se queda mudo. Si no se acoge y obedece la Palabra del Señor, no se puede dar testimonio. Nos quedamos mudos.

Antes, nuestros padres que sabían distinguir muy bien “los pasos de Dios”, nos llevaban a su encuentro. Pidieron para nosotros el Bautismo, nos transmitieron la fe con su ejemplo, nos enseñaron las primeras oraciones vocales,

---

¹ SICRE, José Luis. *Profetismo en Israel*. Verbo Divino. Estella (Navarra) 1992, p. 67.

y nos procuraron la catequesis para conocer el contenido de la fe. Ahora, no siempre es así, y el Señor tiene que buscar otros caminos para llegar al encuentro.

Yo le pido mucho, cada atardecer, que se manifieste a los jóvenes, como se manifestó a San Pablo, y les haga caer del caballo de la ignorancia, de la prisa, de los sueños engañosos; o que les haga caer del burro del egoísmo, de la indiferencia, de la droga, del absurdo. Y cuántas madres interceden por ellos... La Iglesia clama por ellos.

“El Espíritu y la Novia dicen: ¡Ven! Y el que lo oiga diga: ¡Ven! Y el que tenga sed que se acerque, y el que quiera recibirá gratuitamente agua de vida” (Ap. 22,17).

Entonces... ¿Para qué orar?

Para creer. Para afinar nuestra sensibilidad espiritual y escuchar los pasos de Dios. Para abrir cada mañana el oído y percibir los pasos de Dios, que se acerca, que quiere comunicar con nosotros. Dice el Pseudo-Crisóstomo: “La oración es luz del alma. Hace que el alma se eleve hasta el cielo, y abraza a Dios con inefables abrazos”².

Orar... Para aprender a salir, al encuentro del Señor a la hora de la brisa. Hermanos, orad para volar hasta el abrazo del Señor

Sor Victoria Triviño, osc

---

² PSEUDO-CRISÓSTOMO. Suplemento. *Homilía* 6. P.G. 64, 462ss. Liturgia de las Horas III. Of.de Lecturas, Viernes de Ceniza.

ELS DIES PASSEN.

Estic passejant per les rambles. Estava cansat de tant de llegir i de tant d'ordinador. He eixit del convent per descansar una mica.

M'assec en una cadira de les rambles, observo, miro, penso. I escolto una conversa d'unes persones grans que es nota que els uneix una amistat de molts anys.

Diuen que les coses no son com abans. Però crec que si s'he aprofiten els canvis pots trobar goig i pau.

Després d'escoltar una estona la conversa dels meus "veïns de cadira", em faig les següents reflexions:

El primer que cal fer en l'edat madura es adonar-nos del "nou estadi". Per fruir d'alegria, benestar, optimisme i pau interior fa falta readaptar-se al pas dels dies, a les noves circumstàncies, que no són iguals en totes les persones.

I mirant els vianants que van passejant, penso que cal acceptar les limitacions físiques i psíquiques que van arribat sense demanar-les. Cal viure amb el que s'és i es té.

Un segon punt que crec que s'ha de fer és fer coses. El món de l'ancià – tot i que no ho sembla – és ampli i variat. Per alguns és un temps bo per llegir, per reflexionar, per parlar i escoltar, per a altres, és ocasió per observar allò que els rodeja: la taula parada i l'estimació dels seus; la bellesa de la natura amb el sol ixent o ponent i el cant dels ocells; i per l'avi o l'avia, la vellesa pot ser un estímul per resar asseguts a les portes d'una ermita o església.

Mentre vaig pensant, aquell grup d'amics continuen la seva conversa. Un diu que llegeix un llibre cada mes, un altre li diu que llegeix cada dia articles d'opinió del diari, però el que més l'interessa son els esports, i un altre amb veu baixa manifesta que només llegeix les esqueles. Socors!

Per els vells, llegir és una manera Intel·ligent d'aprendre moltes coses. Si el llibre és bo pot facilitar una posterior reflexió i conversa. Moltes vegades darrere d'una novel·la hi ha un bon autor, una bona persona, potser un vell, un savi o tècnic, un mestre que explica les seves experiències personals amb un estil literari agradable i planer.

Sí, creieu-me la vellesa és un temps molt bo per reflexionar. La vida és un do preciós, un obsequi de Déu que a nosaltres ens pertoca avaluar. És bo examinar temps passats, situacions viscudes. Les diverses circumstàncies han estat els joncs amb els quals hem confeccionat el cistell de la nostra existència. Es tracta, doncs, de mesurar els encerts i desencerts.

La vellesa és una bona avinentesa per observar els altres. No pas per espiar o fiscalitzar, sinó per valorar les obres avantatjoses i escaients del proïsome, i bandejar aquelles que no ho han sigut tant. I finalment, l'ancianitat és un temps apte per el cultiu de la fe. Sant Agustí deia: "¿Per què resem? ¿Potser perquè en tenim necessitat? Òbviament que sí, però hi ha una raó molt pregona: per sentir-nos fills de Déu.

Fr. Francesc Costa i Planagumà ofm

SETMANA SANTA DES DE GRECCIO

Aquest curs hem celebrat, amb marcat goig franciscà, un esdeveniment únic i meravellós: el primer pessebre. Però Greccio no és un lloc, o millor dit, perquè ho es, Greccio hauria de restar una actitud de vida per a tots els franciscans. Greccio és una manera de viure, de sentir, d'estar i d'entendre. Francesc vol viure totes les sensacions que va voler viure Déu en la persona de l'home Jesús. Greccio és un paradigma, però no l'únic. Els Estigmes de La Verna n'és un altre, però ara s'acosta Setmana Santa i crec que l'hem de viure amb l'esperit de Greccio.

Francesc vol fer palesos els misteris de la vida de Crist. A Greccio s'hi posà mans a l'obra. Doncs be, la Setmana Santa és un moment per fer palès el misteri de la Passió, Mort i Resurrecció del "Jefe". Us recomano aquesta actitud i us diré, segons el meu humil criteri, quina és la manera: l'Ofici de la Passió. És una manera brillant, pietosa, solidària, espiritual, però sobretot material. Us donaré unes referències perquè m'entengueu.

El Via Crucis és una pregària per seguir el camí de la Creu conjuntament amb Jesús. És d'una intuïció genial. L'orant del Via Crucis va resseguir el camí de la Creu, tot fent companyia al Senyor, perquè és Ell qui l'arrossega. Està prenyat de realitats humanes que encara que no siguin fets evangèlics mostren els sentiments més pregons del cor humà. Així apareixen les caigudes, la trobada amb la Mare i també amb les dones de Jerusalem, la Verònica, la ignomínia del despullament públic. Tots aquest fets podem ésser compresos des del cor humà i poden ser acompanyats.

L'Ofici de la Passió és una altra cosa. Francesc l'escriu amb la mateixa mentalitat, més que mentalitat, l'Ofici de la Passió és un sentiment que li suggerí el mateix cor que donà lloc al pessebre de Greccio, no ho sé però... Pot ser hi va tenir-hi alguna cosa a veure l'Esperit Sant? Amb la mateixa actitud de vida. Al igual que Greccio, l'Ofici de la Passió es una intuïció que li surt de la entranya, d'una entranya que vol fer-se en l'entranya del Crist. A l'Ofici de la Passió, qui el prega, en les diverses hores tal i qual van transcorrent, està vivint la Passió com a protagonista. L'orant és qui es situa en el lloc de Crist per a configurar-se amb ell. De la mateixa manera que Francesc a Greccio posa el Santíssim en el pessebre durant l'Eucaristia, davant de la impossibilitat de reproduir la Passió d'una manera més plàstica, és ell el qui vol estar en el lloc d'Aquell al qual ell vol fer-se'l seu per amor.

Entreu-hi. Al llarg de cada una de les hores del Ofici us el sentireu més vostre. Sí, ho sé. S'allarga per a tot l'any. Queden inclosos el Nadal i la Pentecosta,

l'Ascensió per descomptat, però per algú com a Francesc, tot el viscut per el Déu encarnat és poc. Fins i tot disposa de la Pentecosta con a una realitat tangible. Cal que pensem en el sentit encarnatori que vivia nostre Pare.

L'himne es la Paràfrasi del Parenostre, hi ha dos salms en les hores pertinents, però "Les lloances que s'han de dir a totes les hores" queda com a primer salm, precisament perquè les lloances s'han de dir a totes les hores. Ho disposa així aquell que ha confegit l'Ofici. Fixeu-vos que l'antífona sempre es la de Santa Maria Verge, sense ella, res del que celebrem hagués estat possible. No tragau a Maria de tot el procés. Per a Francesc Maria es imprescindible.

Us adreço un lloc on el podreu trobar: una pàgina web. Poseu en el buscador "directorio franciscano". Un cop en el lloc heu d'anar a "Escritos de San Francisco" i "clicqueu" en la següent opció: Oficio de la Pasión (A).

Si us fixeu bé, l'Ofici va des de les Completes, hora per hora, fins al matí de Pasqua. Si som capaços de posar-nos en la vestimenta de Jesús, aquella que li fou treta de manera humiliant, en les seves sandàlies i sobretot, nostre Pare ho va fer, Francesc ho feu, no farem "un" camí cap a la creu, farem "el" camí de la Creu.

Desitgem-nos, mútuament, un "bon viatge". I que siguem capaços de trobar-nos plegats al final de la ruta.

Endavant amb l'esperit i entranya de Greccio. Greccio no ha fet més que començar.

Fr. Joaquín Recasens, un aragonès a La Manxa.

AGENDA

2 de març, Santa Agnès de Praga

3 de març, Diumenge III de Quaresma

10 de març, Diumenge IV de Quaresma, “Laetare”

12 de març, Pregària Interfranciscana

a les 19h “Admonició nº 15 i 16 “Esperit de pau i puresa de cor” preparat per Germanes de Sant Francesc.17 A la Plaça Universitat nº2, Barcelona.

17 de març, Diumenge V de Quaresma

18 de març, Sant Salvador d’Horta , religió

19 de març , Sant Josep

21 de març, Literatura, Art i Cristianisme, 20 h. Conferència “ La idea d’universitat en J.H. Newman”, per David Cuesta, al Santuari de Pompeia, Diagonal 450, de forma presencial i telemàtica.

22 de març , Celebració del Perdó

A les 19,30, al Santuari de Pompeia, Diagonal 450, Barcelona

23 de març, Recés de Quaresma i Via Crucis. Per Fra Mariano Recio, ofmconv. Al Convent dels Franciscans Mare de Déu de Montserrat, Carrer Joan Prim 183, de Granollers

24 de març , DIUMENGE DE RAMS en la Passió del Senyor

27 de març , Celebració del Perdó

A les 20, al Santuari de Sant Antoni, Santaló 80, Barcelona

28 al 31 Setmana Santa , enviarem programa i horaris

O.F.S. Provincial de Catalunya, Diagonal 450, 08006 - Barcelona,
Tel 635612431 ofmcatalunya@outlook.es